

ЗАБРАЊЕНО ПУШЕЊЕ

Сетила сам се данас твоје мајке
Не знам колико пута си рекла
Да невероватно личимо
Због нежног лица и плаве косе
И због оног благо промуклог гласа
С којим се родиш
Или га стекнеш дугим пушачким стажом.

Сетила сам се данас твоје мајке
Имала је сетан осмех.
Веровала си да је пушење убија
А ја верујем да треба дозволити свему што волиш
Да те обузме, убије, уништи.

Пушила је много, непрестано.
Требало је нечим прекратити дуге сате
За шалтером железничке станице.
Гледаш како иду, како се враћају,
Стрпљиво понављаш време поласка,
А ти си ту стално, добар дан, изволите...

Сетила сам се данас једног живота
Као кроз дим плавог беста у меком паковању.
Не знамо ми данас радници колико смо срећни...
Нама је у току радног времена забрањено пушење.

77

Два дана после Бога
И 1945 година
На трећи дан највеће радости
Коју не осете сви

Мастилом од крви
Срцем које не стари
Попунила си празан лист хартије
Роговима од челика кроз сваки зид

Никада ниси разбила главу
Разбијала си митове,
Шаблоне, табуе, наслеђе
Почупала све коренове

Али коров ниси
Коров кроз душу расте.

Два дана после Бога
За радост коју не осете сви
За љубав која не дугује
За нешто више од обичног света.

А живот буде понекад тмуран
Ко угаљ тежак и црн дим

Ко магла од које се гуше жеље.
Забелело је 2005 година после Бога

Бели се застава на рогу од челика
Четири зида два дана после Бога
Чекаће још 77 векова.

А нама не треба ни дан цео од Бога
Да нам је барем седам секунди
Седам секунди од седмог дана.

19. 9.

Непроспавану ноћ убија јутарње сунце
Зујање у ушима надјачава мелодија телефона

Црне речи црне сиве слутње
Није тачно
Не може тако
Мисли престижу светлосну годину

Треба ми једна ноћ
Само једна ноћ уназад
Довољне су само две секунде
Које немамо више ни ти ни ја

Излетим из коже врштим
И тражим љубичастог лептира
Наше слике по неким кутијама
По свескама и књигама

Тражити треба тражити

Волим свој хаос и неред
Да је све на свом месту
Шта бих ја сада

Треба тражити увек тражити
По лому, бездану,
По простору и времену
Свуда по себи треба копати

Питам се да ли си те ноћи тражила љубичастог
лептира

Био је то наш дан
Ти и ја саме
И лептир и још нешто
Нешто чега се не сећам
Нешто што сам волела као лептира

Откључаваш врата
Почињем да скачем по кревету
Јер се код тебе све смело

Ти и ја саме
И лептир и још нешто
И смех, много смеха

Питам се да ли си те ноћи и ти тражила љубичастог
лептира

Црна блуза, црне чизме, црна јакна, црне речи
А далеко негде у мени све се боји у љубичасто

СУЏУК

Моји су другови у школу кренули
У позајмљеним ранчевима
И туђим јакнама.
Моји су другови
Чоколаду јели само за празнике
И то ону без укуса са бувљака

Моји су другови
Мирисали на јаке јефтине парфеме
На воћне дезодорансе и буђ

Наше су мајке плакале
Сејући црно брашно
Из великих цакова

Гриз су нам са водом кувале
Размењивале рецепте за колаче без јаја
Пресипале из шупљег у празно

У лонцу сарме шака меса
У подварку кости
На горњим полицама
У крпе увијене бомбоне
Да се нађе
За недајбоже

Вето и санкције
Инфлација
Ембарго
Немамо
Не можемо
Другом приликом

Уз јутарњу кафу
Провидна кафа
Тако бистра
Да видимо
Хиљаду зашто
Хиљаду мора

Уз јутарњу кафу
Танку ко конач
Што живот држи
За стабилно тло
Талог у који се не да
Убости ниједна жеља

Уз јутарњи програм
За сналажљиве домаћице
Ембарго колач
Да им замажу очи

А нама доста
Доста пекмеза

Доста суцука
Суцука двобојног
Чоколадног суцука
Доста је свега
Измишљеног
Закрпљеног
Отрцаног

Лајемо на звезде
Губимо звезде водиље
Иако нам сама звезда невеста
Обећава
Срби ће златним кашикама јести

НЕВРЕМЕ

Заболи оштро пробадајуће на сваку кишу
Ту изнад левог ока
У ширину, у дубину, све више
Јер време се мења
А ти? Шта си урадио од прошле кише?
Песма, белешка, још једна песма...
А у стварности два радна дана, исти ручак, куповина
И једна прича у одломцима. Наставиће се ..
Данас боли тупо севајући глуво
Некако ново и прво ту изнад левог ока
Јединог што гледа удаљ
Јединог што чита изблиза
Кратковидост се воли и не лечи
Шта си урадио данас?
Папири, још папира, понеки осмех и добар дан,
Навикао да слаткоречи... У миру са свима.
Али, време обзира нема и тебе нема тамо
Нема те тамо где треба да те има.
Понесите кишобране, очекујте невреме...
И шта ћеш сутра? Табла аспирина?
Једно око за живот није.
Бол је сапутник кратковидима.
Селективност је одбрана.
Испод капака се крије штит и обмана.

Ђути, чујеш да киша лије,
А не осећаш је и не видиш је...
Лако ћеш мењати и време
Али, шта ћеш са људима?